

ע"פ 6336/16 - מדינת ישראל נגד עוזי חבושא

בבית המשפט העליון

ע"פ 6336/16

לפני:
המערערת:
כבוד השופט נ' הנדל
מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

עוזי חבושא

בקשה לעיכוב ביצוע מאסר בריצוי עבודות שירות

תאריך הישיבה:

י"ז באב התשע"ו (21.8.2016)

בשם המערערת:

עו"ד תומר סגלוביץ

בשם המשיב:

עו"ד אלעד אלימלר; עו"ד שרון בר עוז

החלטה

1. מונחת בפניי בקשה מטעם המדינה לעיכוב ביצוע עונש מאסר של חמישה חודשים בדמיות עבודות שירות. בקשה זו הוגשה בז' בעקבות הודעת ערעור על קולות העונש. מבלתי להתייחס לsicci הערעור בפирוט, די לומר כי במקרים מעין אלה גובר השיקול לפיו אין ליזור מצב, בהעדך עיכוב, שייתר את שמיית הערעור. על דרך שמירת השוויון ניתן לומר, כי ככל שם שיש מקום לעכב עונש מאסר בפועל של חמישה חודשים במקרה בו מוגש ערעור מטעם הנאשם, כך יש לנחות כאשר מוגש ערעור מטעם המדינה נגד קביעה לפיה

עמוד 1

עונש מאסר קצר ירצה בעבודות שירות.

2.علاה מהאמור, כי דין הבקשה להידחות. אולם הסניגוריה התבessa על טיעון נוסף לפיו הערעור הוגש באיחור של יום מבל' שהמדינה קיבלה לכך צו הארכה. אודה, כי לו כך היו פני הדברים, יתכן מכך כי התוצאה אליה הגעתינו בבקשת זו הייתה שונה. אלא שטענת הסניגוריה בדבר האיחור במועד נשענת על הפרופוזיציה שבמנין 45 ימים בהם ניתן לגיש ערעור לפי סעיף 199 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 יש לכלול את יום מועד גזר הדין. ברם מסעיף 10(א) לחוק הפרשנות, תשמ"א-1981
עליה כי הספירה מתחילה ממחירת יום מתן גזר הדין. המצב המשפטי משתקף ממעמדו של חוק הפרשנות וגם מופיע בספרות המשפטית בנושא (ראו: גבריאל הלוי תורת הדין הפלילי 88 (2011); יעקב קדמי סדר הדין בפלילים 1859 (2009))

3. משלא עומדת לسنגוריה הטענה כי הערעור הוגש באיחור, יש לחזור למושכלות ראשונים בבקשת לעיכוב ביצוע, כפי שהובאו לעיל. בנסיבות אלה, הנני מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר עד למתן החלטה בערעור שהוגש.

ניתנה היום, י"ז באב התשע"ו (21.8.2016).

שפט